

بهاران آمد و عالم همه یکسر گلستان شد
زمین پوشیده شد از گل بمثل فرش کاشانی
زمین نو شد ز فروردین در این میلاد عطر گل
ز کوچه باغ شهر ما نسیم گاه گل آمد
فغان عاشقان طی شد ز سرمای زمستانی
بگستر بلبل عاشق بساط عیش پنهان را
به محراب می و ساقی نماز عشق برپا کن
ز چشم نافذ شیطان نشد یکدم بشر پنهان
در عیسی روزگار نو بود ممکن به مشتاقان

نگر کن بلبل عاشق بسوی باغ و بستان شد
نمای باغ را بنگر عجب سنبل فراوان شد
بیا اردیبهشتش بین که صد لاله نمایان شد
زمین بوسید باران را اسیر اشک باران شد
بهار آمد بهار آمد زمان عشق یاران شد
در این محفل دمی بنگر مکان ماهرویان شد
به قبر خالی اش بنگر که حاجتبخش مستان شد
قیام از مردگانش بین که خار چشم شیطان شد
قیامش در همه عالم دوی درد انسان شد